

Joris HESSELS & Dominique VAN MALDER

Acteurs en vaders van Radio Gaga

Op Canvas begon het tweede seizoen van *Radio Gaga*, waarin Dominique VAN MALDER (40) en Joris HESSELS (36) op originele, vaak kwetsbare locaties radio maken. Gisteren in het Zeepreventorium in De Haan, straks onder meer in Benidorm en in de gevangenis.

‘We wensen burgers en politici kilo’s empathie toe’

Jozefien VAN HUFFEL

Dominique VAN MALDER blokt tekst voor theatergezelschap Abattoir Fermé, Joris HESSELS gaat straks met een stuk van Compagnie Cecilia in première. Tegelijk vertalen de twee het televisieprogramma *Radio Gaga*, naar aanleiding van het tweede seizoen, naar Radio 2 en naar een boek. Dat hectische leven zetten ze echter resoluut op pauze tijdens opnamedagen. „De ploeg is nog steeds verbaasd dat we er telkens op staan ook in de radiocaravan te slapen.”

–Hoe werden jullie meer dan collega’s?

Hessels • Kort na mijn afstuderen zag ik een voorstelling van Dominique met psychiatrische patiënten in het Guislain in Gent. „Ik wil meedoen”, zei ik. „Je kent me niet, maar je hebt me nodig.”

Van Malder • Niet veel later zaten we samen in een stuk en ontdekten we wat ons bindt, van humor tot aandacht voor het sociale, en hoe we elkaar aanvullen. Als we voetballers waren, zou ik vaak perfect weten wat Joris zou doen met een bal die ik hem toespeel. We laten elkaar zijn. Hopelijk doen we dat ook met de mensen in de caravan van *Radio Gaga*.

–Jullie maken televisie én radio. Een droom?

Hessels • Radio fascineert ons. Eerst speelden we een duo presentatoren in een jeugdtheatervoorstelling. Daarna startten we echt een internetradio in het Guislain. **Van Malder** • Het resultaat was niet alleen ongelooflijk *schoon*, we beseften na een tijd ook dat *Radio Gaga* een manier was om mensen te tonen wat wij al jaren meemaken in de psychiatrie. Als we er een voorstelling maken, houden we het klein. We spelen geen hernemingen, ook al is die vraag er vaak. Het gaat tenslotte om patiënten die een berg op moeten. We vragen hen ook niet hun eigen verhaal te vertellen. We geven hen liever de kans even iemand anders te zijn dan wie ze al 24 uur op 24 zijn. Het is fijn nu beloofd te worden met iets wat we zelf ook ontzettend mooi vinden, want het project heeft heel wat kilometers op de teller.

Hessels • In die zin is *Radio Gaga* ook een ode aan onze vriendschap.

–Kan *Radio Gaga* iets in beweging zetten?

Hessels • Op kleine schaal wel. Vorig jaar kwam in de aflevering over een ontmoet-

Joris Hessels (links) en Dominique Van Malder: „*Radio Gaga* is ook een ode aan onze vriendschap.” © Kristof Ghyselinck

tingshuis voor mensen met een verslavingsproblematiek een man aan bod die steevast methadon haalt bij een apotheker in mijn buurt. Een buurvrouw zei dat ze sindsdien niet meer met een grote boog om hem heen loopt, maar hem groet. Dat soort reacties krijgen we geregeld.

„Als de camera niet draait, gaan wij door. De mensen zien ons ook in pyjama”

Van Malder • Ineens beseffen mensen dat die patiënten erg op hen lijken. *Radio Gaga* hoopt nuance te brengen in het beeld van dé marginaal, dé vluchteling, dé mens met een beperking. Er is nog veel werk op dat vlak. Deze keer bezoeken we bijvoorbeeld een centrum voor blinden, een groep van wie we meenden dat ze hun draai vinden in de samenleving. We schrokken van de verhalen. Veel mensen blijken niet eens in staat een blinde te vragen of hij hulp nodig heeft. Of neem vluchtelingen. Als je

ziet hoe moeilijk het voor de Belg en zijn politici is om de mens achter de vluchteling te zien, dan wens ik iedereen kilo’s empathie toe. Anders geraken we er niet. Als ergens iemand tot dat besef komt, via de bedrieglijke lichtheid van een verzoekprogramma, is dat voor *Radio Gaga* het mooiste compliment.

Hessels • Dat er vorig jaar echt over *Radio Gaga* gesproken werd, bewijst dat er nood aan is. Dat zagen we niet aankomen.

–Waarom slapen jullie in de radiocaravan?

Van Malder • *Radio Gaga* is niet enkel televisie, maar ook een sociaal evenement. We zijn drie dagen op elke plek en ook als de camera niet draait, gaan wij door. Televisiemakers zijn dat niet gewoon. Dat wij in onze caravan slapen, terwijl de rest van de ploeg op hotel gaat of naar huis, wekt nog steeds verbazing, maar voor ons is het een noodzaak. Precies zo bouw je vertrouwen op en toon je dat je belangstelling oprecht is. In Ruiselede, een gevangenis waar de gedetineerden op de boerderij werken, maakten we ’s nachts een kalving mee en zaten we daarna vroeg met de mannen

aan het ontbijt. In Benidorm zagen mensen ons in zee zwemmen, bij Palliatieve Zorg Coda liepen we in pyjama door de gang om te gaan douchen. Soms krijgen we nachtelijk bezoek, maar ach, het slaapt tekort maakt het nog emotioneler.

Hessels • Emoties losweken, is echter niet ons doel. We maken gewoon tijd.

–Welke plek blijft dit jaar het meest hangen?

Van Malder • Het is elke keer fijn om met een caravan en muziek een feest te bouwen op een plek die doorgaans niet feestelijk aanvoelt. Onderweg naar de palliatieve twijfelden we wel of jingles daar op hun plaats zouden zijn. We ontdekten dat er nergens zo gevierd wordt als daar.

Hessels • De palliatieve is wellicht de rugengraat van dit seizoen, ook omdat we het zelf moeilijk vinden met de dood om te gaan. Ik ervaar nadien een soort rust, in de wetenschap dat er plekken bestaan waar mensen er alles aan doen opdat we op een goede manier kunnen sterven.